ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 15. decembra 2011 *

Vo veci T-437/08,

CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide), so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: pôvodne R. Wirtz, neskôr R. Wirtz a S. Echement a napokon T. Funke, A. Kirschstein a D. Stein, advokáti,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: A. Falk, K. Petkovska a S. Johannesson, splnomocnené zástupkyne,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: nemčina.

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne P. Costa de Oliveira, A. Antoniadis a O. Weber, neskôr A. Bouquet, P. Costa de Oliveira a A. Antoniadis, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Evonik Degussa GmbH, so sídlom v Essene (Nemecko), v zastúpení: pôvodne C. Steinle, neskôr C. Steinle a M. Holm-Hadulla, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie SG.E3/MM/psi D(2008) 6658 z 8. augusta 2008, ktorým sa zamieta neobmedzený prístup k obsahu správneho spisu vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová (spravodajkyňa), sudcovia K. Jürimäe a M. van der Woude,

tajomník: T. Weiler, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. júna 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide) je akciovou spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je najmä ochrana záujmov a súdne alebo mimosúdne vymáhanie pohľadávok podnikov dotknutých kartelom, za ktorý sa ukladá sankcia v rozhodnutí Komisie K(2006) 1766 v konečnom znení z 3. mája 2006, týkajúcom sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan) (ďalej len „rozhodnutie o peroxide vodíka“).

2 Komisia Európskych spoločenstiev v tomto rozhodnutí konštatovala, že deväť podnikov sa na trhu s peroxidom vodíka zúčastnilo na karteli, v rámci ktorého si vymieňali informácie o cenách a objemoch predaja, dohodli sa na cenách a znížení výrobných kapacít a zaviedli mechanizmus dohľadu nad vykonávaním takto uzavretých dohôd. Komisia preto podnikom, ktoré sa zúčastnili na tomto karteli, uložila pokuty vo výške 388 miliónov eur.

3 Na základe článku 2 ods. 1 a článku 11 ods. 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) žalobkyňa 14. marca 2008 požiadala Komisiu o prístup k obsahu spisu vzťahujúcemu sa ku konaniu, ktoré sa týka rozhodnutia o peroxide vodíka (ďalej len „obsah spisu“).

4 Komisia 11. apríla 2008 zamietla žiadosť o prístup k obsahu spisu z dôvodu, že tento obsah nie je dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) nariadenia č. 1049/2001.

5 Žalobkyňa 15. apríla 2008 vyjadrila v liste adresovanom Komisii dôvody, ktoré odôvodňovali kvalifikáciu tohto obsahu za dokument v zmysle článku 3 písm. a) nariadenia č. 1049/2001. Komisia 16. apríla 2008 uviedla, že bude tento list považovať za úplnú prvú žiadosť a nie za opakovanú žiadosť.

6 Komisia 6. mája 2008 zamietla túto žiadosť z dôvodu, že zverejnením obsahu spisu by bola narušená ochrana účelu vyšetrovania uvedená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ochrana obchodných záujmov podnikov, ktoré sa zúčastnili na karteli, uvedená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 a ochrana rozhodovacieho procesu uvedená v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001.

7 Žalobkyňa 20. mája 2008 predložila opakovanú žiadosť.

8 Komisia 13. júna 2008 predĺžila lehotu stanovenú na poskytnutie odpovede na opakovanú žiadosť žalobkyne o dodatočných pätnásť pracovných dní. Komisia 3. júla 2008 informovala žalobkyňu, že jej žiadosť nebude možné v predĺženej lehote prejednať.

9 Komisia 8. augusta 2008 zamietla opakovanú žiadosť žalobkyne na základe článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie"), avšak poskytla jej znenie obsahu spisu, ktoré nemá dôverný charakter.

Konanie a návrhy účastníkov konania

10 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 6. októbra 2008 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

11 Švédske kráľovstvo podalo 15. januára 2009 návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobkyne. Spoločnosť Evonik Degussa GmbH 24. januára 2009 požiadala o vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.

12 Uzneseniami z 18. marca 2009 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa vyhovel týmto návrhom.

13 Švédske kráľovstvo 27. mája 2009 a spoločnosť Evonik Degussa 5. júna 2009 podali svoje vyjadrenia vedľajších účastníkov konania.

14 Uznesením z 15. apríla 2010 predseda druhej komory Všeobecného súdu po vypočutí účastníkov konania prerušil konanie v tejto veci až do rozhodnutia Všeobecného súdu, ktorým bude ukončené konanie vo veci T-399/07, Basell Polyolefine/Komisia. Keďže k tomuto rozhodnutiu došlo uznesením o výmaze z 25. januára 2011, v konaní sa od tohto dátumu pokračovalo.

15 Keďže došlo k zmene zloženia komôr Všeobecného súdu, sudca spravodajca bol pridelený k štvrtej komore, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená.

16 Žalobkyňa podporovaná Švédskym kráľovstvom navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

17 Komisia podporovaná spoločnosťou Evonik Degussa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O prípustnosti

18 Žalobkyňa podala 16. marca 2009 proti viacerým spoločnostiam, ktoré boli adresátmi rozhodnutia o peroxide vodíka, resp. proti ich právnym nástupcom, medzi ktoré patrí vedľajší účastník konania spoločnosť Evonik Degussa, žalobu na Landgericht Dortmund (Regionálny súd v Dortmunde, Nemecko).

19 Na jeseň 2009 vzala žalobkyňa po uzavretí dohody so spoločnosťou Evonik Degussa späť svoju žalobu, ktorú podala na Landgericht Dortmund, pokiaľ ide o túto spoločnosť. Konanie o uvedenej žalobe v súčasnosti ešte stále prebieha v časti, v ktorej smeruje proti ostatným spoločnostiam.

20 V liste z 2. februára 2011 adresovanom Všeobecnému súdu sa Komisia zmienila o možnosti, že žalobkyňa po uzavretí dohody so spoločnosťou Evonik Degussa, ktorá viedla k čiastočnému späťvzatiu jej žaloby podanej na Landgericht Dortmund, už môže disponovať informáciami, ktoré sa snaží získať z obsahu spisu, a najmä informáciami umožňujúcimi jej určiť konkrétne dokumenty zo spisu vzťahujúceho sa na konanie, ktoré sa týka rozhodnutia o peroxide vodíka, aby mohla požadovať ich zverejnenie od Komisie alebo sa ho domáhať na vnútroštátnom súde. Komisia preto Všeobecnému súdu navrhla, aby vyzval žalobkyňu na vyjadrenie jej stanoviska, či má záujem na konaní.

21 Žalobkyňa v tejto súvislosti pripomenula, že po uzavretí dohody so spoločnosťou Evonik Degussa nedisponovala všetkými dokumentmi potrebnými na ďalšie pokračovanie v konaní o jej žalobách o náhradu škody, ktoré podala na vnútroštátne súdy.

Osobitne v rámci svojej žaloby podanej na Landgericht Dortmund alebo svojej dohody so spoločnosťou Evonik Degussa nemala prístup k obsahu spisu ani k úplnému zneniu rozhodnutia o peroxide vodíka. Domnieva sa teda, že má stále záujem na pokračovaní v tomto konaní.

22 Pokiaľ ide o spoločnosť Evonik Degussa, tá potvrdila, že došlo k uzatvoreniu dohody, pričom zdôraznila, že žalobkyni nesprístupnila ani obsah spisu, ani úplné znenie rozhodnutia o peroxide vodíka.

23 U žalobkyne preto pretrváva záujem na podaní tejto žaloby.

O veci samej

24 Na podporu svojho návrhu na zrušenie žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení základných zásad nariadenia č. 1049/2001, druhý na porušení zásady práva na náhradu škody za porušenie práva hospodárskej súťaže Európskej únie, tretí na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 a štvrtý na porušení článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.

25 Na úvod treba uviesť, že svojimi prvými dvomi žalobnými dôvodmi žalobkyňa Komisii vo všeobecnosti vytýka, že porušila právne zásady, avšak bez toho, aby tieto výhrady presne priradila ku konkrétnym právnym normám alebo k osobitným dôvodom napadnutého rozhodnutia. Je však zrejmé, že pri konkrétnom uplatnení právnych noriem uvedených v treťom a štvrtom žalobnom dôvode sa musia zohľadniť

všeobecnejšie zásady uvedené žalobkyňou v prvom a druhom žalobnom dôvode. Treba preto priamo preskúmať tretí a štvrtý žalobný dôvod a prípadne zohľadniť výhrady, ktoré žalobkyňa uviedla v prvom a druhom žalobnom dôvode.

26 Navyše, keďže Komisia založila napadnuté rozhodnutie na prvej, ako aj na druhej zarážke článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, pri jeho zrušení sa predpokladá, že sa prijme tretí a štvrtý žalobný dôvod žalobkyne.

O treťom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001

27 Žalobkyňa podporovaná Švédskym kráľovstvom tvrdí, že výnimka založená na ochrane obchodných záujmov určitej právnickej osoby sa v prejednávanej veci neuplatňuje, keďže obsah nespadá ani pod obchodné tajomstvo, ani pod služobné tajomstvo.

28 Žalobkyňa navyše tvrdí, že Komisia vykonala nesprávne vyváženie medzi záujmami podnikov, ktoré boli účastníkmi kartelu na jednej strane a záujmami osôb poškodených kartelom na druhej strane, keďže uprednostnila ochranu záujmov podnikov, ktoré sú adresátmi rozhodnutia o peroxide vodíka, pričom podľa judikatúry si tieto záujmy nezasluhujú nijakú osobitnú ochranu.

29 Komisia podporovaná spoločnosťou Evonik Degussa tvrdí, že niektoré informácie uvedené v obsahu spisu, ktoré súvisia s ďalšími informáciami zverejnenými v rámci nedôverného znenia jej rozhodnutia o peroxide vodíka, môžu osoby poškodené kartelom viesť k názoru, že niektoré z dokumentov zaradených do obsahu spisu obsahujú ďalšie dôkazy, čiže môžu viesť tieto osoby k rozhodnutiu podať žaloby o náhradu škody.

30 Komisia dodáva, že obsah spisu zahŕňa dokumenty, ktoré neboli zahrnuté do nedôverného znenia jej rozhodnutia o peroxide vodíka a na ktoré sa vzťahujú výnimky uvedené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001. Na obranu podnikov, ktoré boli účastníkmi kartelu, by sa v rámci konania pred Komisiou mala vzťahovať ochrana na základe článku 4 ods. 2 prvej zarážky toho istého nariadenia.

31 Pokiaľ ide o pojem „služobné tajomstvo“, ktorý je obsiahnutý v širšom pojme „obchodné záujmy“, Komisia sa domnieva, že riziko podania žaloby o náhradu škody predstavuje závažnú ujmu, ktorá môže podniky zúčastnené na karteli viesť v budúcnosti k tomu, že už nebudú spolupracovať. Podľa jej názoru nemožno pripustiť, aby na ochranu služobného tajomstva alebo obchodného tajomstva podnikov, ktoré s ňou spolupracujú v rámci konania vo veci kartelov, mala vplyv žiadosť o prístup k dokumentom, ktorá je založená výlučne na súkromnoprávnych záujmoch.

32 Treba pripomenúť, že nariadenie č. 1049/2001 má v súlade so svojím odôvodnením č. 4 a s článkom 1 za cieľ čo najúčinnejšie uplatniť právo verejnosti na prístup k dokumentom inštitúcií. V odôvodnení č. 2 tohto nariadenia je pripomenuté, že toto právo na prístup je spojené s demokratickou povahou inštitúcií.

33 Toto právo však podlieha určitým obmedzeniam založeným na dôvodoch verejného alebo súkromného záujmu (rozsudky Súdneho dvora z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb. s. I-1233, bod 62; z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Zb. s. I-5885, bod 53, a z 21. septembra 2010, Švédsko/API a Komisia, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Zb. s. I-2805, bod 70).

34 Konkrétnejšie v súlade so svojím odôvodnením č. 11 nariadenie č. 1049/2001 v článku 4 stanovuje, že inštitúcie odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa zverejnením ohrozil jeden zo záujmov chránených týmto článkom.

35 Pokiaľ teda Komisia odmietne prístup k dokumentu, o ktorého zverejnenie bola požiadaná, je v zásade povinná poskytnúť vysvetlenia, pokiaľ ide o otázku, ako môže prístup k tomuto dokumentu konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený výnimkou stanovenou v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, na ktorú sa táto inštitúcia odvoláva (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, Zb. s. I-4723, bod 49; Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný v bode 34 vyššie, bod 53, a Švédsko/API a Komisia, už citovaný v bode 34 vyššie, bod 72).

36 Keďže výnimky stanovené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 sa odchyľujú od zásady čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom, treba ich vykladať a uplatňovať doslovne (rozsudky Súdneho dvora Sison/Rada, už citovaný v bode 33 vyššie, bod 63; z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia C-64/05 P, Zb. s. I-11389, bod 66, a Švédsko a Turco/Rada, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 36).

37 Navyše v rámci žaloby o neplatnosť podanej na základe článku 230 ES sa zákonnosť dotknutého aktu musí posudzovať podľa skutkových a právnych okolností existujúcich

v čase prijatia aktu (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa z 28. marca 2000, T. Port/Komisia, T-251/97, Zb. s. II-1775, bod 38, a z 11. septembra 2002, Alpharma/Rada, T-70/99, Zb. s. II-3495, bod 248 a tam citovanú judikatúru). V rámci tohto skúmania teda nemožno zohľadniť skutočnosť, že žalobkyňa mohla dospieť k dohode s jednou zo spoločností, ktorej obchodné záujmy sa Komisia snažila chrániť.

38 Uplatnenie výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 Komisiou treba preskúmať práve vzhľadom na tieto zásady.

39 V súlade s týmto ustanovením inštitúcie odmietnu prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením narušila ochrana obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby, ibaže by prevážil verejný záujem na jeho zverejnení.

40 Po prvé treba vziať do úvahy povahu dokumentu, ktorého sprístupnenie žalobkyňa požaduje. Účastníci konania sa totiž zhodujú na tom, že ide o obsah spisu vzťahujúceho sa na konanie Komisie, ktorý bol sprístupnený adresátom oznámenia o výhradách vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan. Žalobkyňa naopak nepožaduje prístup k samotným dokumentom, ktoré sú zaradené do obsahu spisu, takže akákoľvek úvaha, ktorá sa netýka samotného obsahu spisu ale obsahovej stránky dokumentov, je v prejednávanej veci irelevantná.

41 Po druhé, keďže Komisia v napadnutom rozhodnutí zastávala názor, že zverejnenie obsahu spisu by ohrozilo obchodné záujmy podnikov, ktoré sú tam uvedené, treba preskúmať, či sa Komisia dopustila nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že

obsah spisu spadá pod pojem „obchodný záujem“ v zmysle článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001.

42 V tejto súvislosti sa žalobkyňa v rámci tvrdenia, že informácie uvedené v obsahu spisu nemôžu predstavovať obchodné tajomstvo, odvoláva na oznámenie Komisie o pravidlách prístupu k dokumentácii Komisie v prípadoch podľa článkov 81[ES] a 82 [ES], článkov 53, 54 a 57 Zmluvy o EHP a nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 (Ú. v. EÚ C 325, 2005, s. 7, ďalej len „oznámenie o prístupe k spisu“). Ako však Komisia správne uvádza, článok 4 ods. 2 prvá zarážka nariadenia č. 1049/2001 neodkazuje na pojem „obchodné tajomstvo“. Navyše treba poznamenať, že v bode 2 oznámenia o prístupe k spisu sa spresňuje, že právo na prístup k spisu, ako je definované v rámci uvedeného oznámenia, je odlišné od všeobecného práva na prístup k dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001, ktoré podlieha odlišným kritériám a výnimkám a sleduje iný cieľ. V dôsledku toho možno pojem „obchodný záujem“ chápať len s ohľadom na uvedené nariadenie.

43 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nemôže odkazovať na oznámenie o prístupe k spisu, aby napadla odkaz Komisie na ochranu obchodných záujmov podnikov, ktoré boli účastníkmi kartelu, na základe článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001.

44 Treba uviesť, že aj keď judikatúra nedefinovala pojem „obchodný záujem“, nič to nemení na tom, že Súd prvého stupňa spresnil, že každú informáciu týkajúcu sa spoločnosti a jej obchodných vzťahov nemožno považovať za informáciu spadajúcu pod ochranu, ktorá sa musí obchodnému záujmu zaručiť v súlade s článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001, inak by bolo znemožnené uplatnenie všeobecnej zásady spočívajúcej v poskytnutí čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom,

ktorými inštitúcie disponujú (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. januára 2008, Terezakis/Komisia, T-380/04, neuverejnený v Zbierke, bod 93).

45 Treba však konštatovať, že obsah spisu, ktorý zahŕňa len odkazy na dokumenty uvedené v spise Komisie, nemožno považovať za obsah súvisiaci s obchodnými záujmami spoločností, ktoré sú v ňom spomenuté, najmä ako autori niektorých z týchto dokumentov. Len v prípade, ak by jeden zo stĺpcov obsahu spisu, v ktorých sa podľa nedôverného znenia, ktoré Komisia poskytla žalobkyni, uvádza najmä pôvod, adresát a opis zahrnutých dokumentov, obsahoval, pokiaľ ide o jeden alebo viaceré uvedené dokumenty, informácie týkajúce sa obchodných vzťahov dotknutých spoločností, cien ich výrobkov a štruktúry ich nákladov, podielov na trhoch alebo podobné skutočnosti, by sa zverejnenie obsahu mohlo považovať za ohrozujúce ochranu obchodných záujmov uvedených spoločností. Komisia netvrdila, že ide o takýto prípad.

46 Naopak, Komisia v napadnutom rozhodnutí v podstate zastávala názor, že informácie uvedené v obsahu spisu mohli podniky, u ktorých vykonala inšpekcie na mieste, ako aj tie, ktoré s ňou spolupracovali výmenou za zníženie ich pokút, vystaviť vo väčšej miere žalobám o náhradu škody. Podľa Komisie, aj keď je verejnosti známa skutočnosť, že niektoré dokumenty boli získané v súlade s oznámením o spolupráci, obsah spisu v tejto súvislosti zahŕňa ďalšie spresnenia oproti verejnému zneniu rozhodnutia o peroxide vodíka.

47 Treba však konštatovať, že tieto úvahy výlučne súviseli s rizikom, že po zverejnení obsahu by vedľajší účastník konania alebo ďalšie spoločnosti zapojené do kartelu s peroxidom vodíka mohli byť vystavené žalobám o náhradu škody. Komisia teda vychádzala

výlučne z možného využívania informácií zahrnutých v obsahu spisu, avšak netvrdila, že tieto informácie samy osebe z obsahového hľadiska súvisia s obchodnými záujmami predmetných spoločností.

48 V tejto súvislosti treba spresniť, že obsah spisu je jednoduchým zoznamom dokumentov, ktorý v rámci žaloby o náhradu škody podanej voči predmetným spoločnostiam má sám osebe len relatívnu dôkaznú hodnotu. Aj keď je pravda, že tento zoznam môže žalobkyni umožniť identifikovať dokumenty, ktoré by jej mohli byť užitočné na účely tejto žaloby, nič to nemení na skutočnosti, že rozhodnutie nariadiť alebo nenariadiť predloženie týchto dokumentov prislúcha súdu príslušnému rozhodnúť o tejto žalobe. Nemožno teda tvrdiť, že samotným zverejnením obsahu spisu sú ohrozené záujmy, ktorých sa Komisia dovoláva na odôvodnenie svojho rozhodnutia o zamietnutí.

49 Navyše, aj keď vystavenie spoločnosti žalobám o náhradu škody nepochybne môže mať za následok vysoké náklady, nielen pokiaľ ide o výdavky na advokátov, a to aj v prípade, že takéto žaloby budú následne zamietnuté ako nedôvodné, nič to nemení na tom, že záujem spoločnosti, ktorá sa zúčastnila na karteli, vyhnúť sa takýmto žalobám nemožno považovať za obchodný záujem a v každom prípade nepredstavuje záujem hodný ochrany, a to najmä vzhľadom na právo každej osoby uplatniť si nárok na náhradu škody, ktorá jej bola spôsobená správaním spôsobilým obmedziť alebo narušiť hospodársku súťaž (rozsudky Súdneho dvora z 20. septembra 2001, Courage a Crehan, C-453/99, Zb. s. I-6297, body 24 a 26, a z 13. júla 2006, Manfredi a i., C-295/04 až C-298/04, Zb. s. I-6619, body 59 a 61).

50 Z predchádzajúceho vyplýva, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, či prístup k obsahu spisu by mohol konkrétne a účinne ohroziť obchodné záujmy podnikov, ktoré boli účastníkmi kartelu a najmä obchodné záujmy spoločnosti Evonik Degussa.

51 Tretí žalobný dôvod žalobkyne treba preto prijať.

O štvrtom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001

52 Žalobkyňa podporovaná Švédskym kráľovstvom tvrdí, že Komisia sa mala odvolávať výlučne na článok 4 ods. 2 prvú zarážku nariadenia č. 1049/2001, keďže v znení sprístupnenom žalobkyni, ktoré nemalo dôverný charakter, sa v prípade každého zo zaradených dokumentov dovolávala len ochrany služobného tajomstva a obchodného tajomstva. Ako vyplýva z vysvetlivky k skratkám, ktorá predchádzala zneniu obsahu spisu, ktoré nemalo dôverný charakter, Komisia nezaložila svoje zamietnutie prístupu k obsahu spisu na ochrane účelu vyšetrovania, ako sa uvádza v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

53 Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že podmienky stanovené v tomto poslednom ustanovení nie sú v prejednávanej veci splnené, keďže vyšetrovanie je v rámci konania COMP/F/38.620 ukončené. Spresňuje, že jeho opätovné začatie neprichádza do úvahy, keďže žaloby podané podnikmi, ktoré boli účastníkmi kartelu, sa netýkajú existencie protisúťažných postupov.

54 Žalobkyňa sa napokon odvoláva na neexistenciu príčinnej súvislosti medzi zverejnením obsahu spisu na jednej strane a ohrozením úlohy Komisie spočívajúcej v represii protisúťažných postupov na druhej strane. Zdôrazňuje, že napriek narastajúcemu počtu žalôb o náhradu škody sa počet žiadostí o oslobodenie od pokút neznižuje.

55 Komisia podporovaná spoločnosťou Evonik Degussa tvrdí, že vyšetrovanie vo veci COMP/F/38.620 sa musí považovať za stále prebiehajúce vyšetrovanie, lebo rozhodnutie o peroxide vodíka sa nestalo ešte právoplatným.

56 Komisia navyše pripomína, že jej úloha spočívajúca v represii protisúťažných postupov do značnej miery závisí od spolupráce podnikov, ktorá by bola ohrozená, ak by dokumenty predložené žiadateľmi o zhovievavosť boli zverejnené. Tvrdí, že toto zverejnenie znevýhodňuje niektoré podniky v porovnaní s ostatnými bez toho, aby táto nevýhoda bola objektívne odôvodnená.

57 Komisia sa domnieva, že vzájomná závislosť medzi ochrannou obchodných záujmov predmetných podnikov a verejným záujmom na represii protisúťažných postupov odôvodňuje skutočnosť, že sa v rámci preskúmania článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 odvolávala na ochranu obchodných záujmov podnikov.

58 Na úvod treba odmietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia nezaložila svoje zamietnutie prístupu na výnimke vzťahujúcej sa na ochranu účelu vyšetrovania. Toto tvrdenie sa totiž zakladá na skutočnosti, že nijaký z kódov zmienených v nedôvernom znení obsahu spisu na účely odôvodnenia zamietnutia prístupu sa netýka ochrany účelu vyšetrovania. Na odôvodnenie zamietnutia prístupu treba však predovšetkým vziať do úvahy samotný text napadnutého rozhodnutia, ktorého bod 3.2 sa odvoláva na ochranu účelu vyšetrovania, ako aj na ochranu predmetu vyšetrovaní v oblasti kartelov. Zakódované informácie uvedené v znení obsahu spisu, ktoré nemá dôverný charakter, majú vzhľadom na tieto skutočnosti len subsidiárnu povahu. Navyše podľa odôvodnenia Komisie v napadnutom rozhodnutí, ako aj vo vyjadrení k žalobe vplyvy prípadného zverejnenia obsahu spisu na účel jej vyšetrovaní závisia od vplyvov takéhoto zverejnenia na obchodné záujmy dotknutých podnikov, takže oba faktory sú na sebe vzájomne závislé.

59 Pokiaľ ide následne o dôvodnosť odkazu Komisie na výnimku založenú na porušení ochrany účelu vyšetrovania, treba po prvé pripomenúť, že ako vyplýva z formulácie výnimky uvedenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, jej zmyslom nie je chrániť samotné vyšetrovanie, ale účel takého vyšetrovania, ktorým je v prípade konania vo veci hospodárskej súťaže overiť, či došlo k porušeniu článku 81 ES alebo článku 82 ES, a prípadne uložiť sankciu zodpovedným spoločnostiam. Práve z tohto dôvodu sa na dokumenty v spise súvisiace s jednotlivými vyšetrovacími úkonmi môže naďalej vzťahovať predmetná výnimka až do dosiahnutia tohto účelu, a to aj vtedy, ak vyšetrovanie alebo osobitná inšpekcia vedúce k dokumentu, ku ktorému sa požadoval prístup, už boli ukončené (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, API/Komisia, T-36/04, Zb. s. II-3201, bod 133; pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, Zb. s. II-2023, bod 110, a pokiaľ ide o uplatnenie kódexu správania z roku 1993, rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. septembra 2000, Denkavit Nederland/Komisia, T-20/99, Zb. s. II-3011, bod 48).

60 V prejednávanej veci však Komisia už viac ako dva roky pred dňom prijatia napadnutého rozhodnutia prijala rozhodnutie o peroxide vodíka, v ktorom konštatovala nesplnenia povinnosti, ktoré Komisia vytýkala dotknutým podnikom, a ukončila tak konanie COMP/F/38.620. Nemožno teda spochybňovať, že by k tomuto dátumu prebiehalo nejaké vyšetrovanie smerujúce k preukázaniu existencie daných nesplnení povinností, ktoré by mohlo byť ohrozené zverejnením požadovaných dokumentov.

61 Je pravda, že ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia boli žaloby proti rozhodnutiu o peroxide vodíka ešte prejednávané na Všeobecnom súde, takže v prípade zrušenia tohto rozhodnutia Všeobecným súdom mohlo byť konanie opätovne otvorené.

62 Vyšetrovanie v konkrétnej veci však treba považovať za ukončené v okamihu prijatia konečného rozhodnutia, a to bez ohľadu na prípadné následné zrušenie tohto rozhodnutia súdmi, pretože predmetná inštitúcia považovala konanie za ukončené práve v tomto okamihu.

63 V tomto kontexte treba tiež pripomenúť, že vzhľadom na to, že každá výnimka z práva na prístup sa musí vykladať a uplatňovať doslovne, samotná okolnosť, podľa ktorej sa požadované dokumenty týkajú chráneného záujmu, však nemôže odôvodniť uplatnenie uvádzanej výnimky, pričom Komisia musí preukázať, že ich zverejnenie bolo skutočne spôsobilé porušiť ochranu účelu jej vyšetrovaní týkajúcich sa daných nesplnení povinností (pozri v tomto zmysle rozsudok API/Komisia, už citovaný v bode 59 vyššie, bod 127).

64 Navyše pripustiť, že na jednotlivé dokumenty týkajúce sa vyšetrovania sa vzťahuje výnimka uvedená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 až dovtedy, kým nie je rozhodnuté o ďalších krokoch vyplývajúcich z týchto súdnych konaní, a to aj v prípade, ak je na Všeobecný súd podaná žaloba smerujúca k prípadnému opätovnému otvoreniu konania pred Komisiou, by znamenalo, že prístup k týmto dokumentom by podliehal neistým udalostiam, konkrétne výsledku uvedenej žaloby a následkom, ktoré z toho Komisia môže vyvodiť. V každom prípade ide o budúce a neisté udalosti, ktoré závisia od rozhodnutí spoločností, ktoré sú adresátmi rozhodnutia ukladajúceho sankciu za kartel, a od jednotlivých dotknutých orgánov.

65 Takéto riešenie by odporovalo cieľu spočívajúcemu v zaručení čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom inštitúcií v snahe poskytnúť občanom možnosť efektívnejšie kontrolovať zákonnosť výkonu verejnej moci (rozsudok API/Komisia, už citovaný v bode 59 vyššie, bod 140; pozri v tomto zmysle rozsudok Franchet a Byk/Komisia, už citovaný v bode 59 vyššie, bod 112).

66 V prejednávanej veci treba dodať, že žalobné dôvody uvedené v rámci žalôb proti rozhodnutiu o peroxide vodíka nesmerovali k spochybneniu existencie protisúťažných postupov konštatovaných Komisiou, ale v podstate sa obmedzovali na uvedenie nesprávností v súvislosti s dĺžkou trvania týchto postupov, pripísaním správania dcérskych spoločností ich materským spoločnostiam a s výpočtom pokút alebo porušením procesných práv. Opätovné začatie konania teda v každom prípade nemohlo dospieť k odlišnému stanovisku Komisie, pokiaľ ide o konštatovanie porušenia alebo účasti jednotlivých výrobcov zapojených do kartelu s peroxidom vodíka, ale nanajvýš k opätovnému právnemu posúdeniu skutkových okolností, ktoré už Komisia konštatovala, pokiaľ ide o dĺžku trvania účasti niektorých podnikov na porušení alebo pripísanie protiprávneho správania určitým spoločnostiam.

67 Z toho vyplýva, že zverejnenie obsahu nemohlo ohroziť ochranu účelu vyšetrovania, pokiaľ ide o konanie pred Komisiou, ktoré sa týka kartelu s peroxidom vodíka.

68 Po druhé toto posúdenie nemožno spochybniť tvrdením Komisie, že pojem „účel vyšetrovania“ má všeobecnejší dosah, ktorý zahŕňa celkovú politiku Komisie v oblasti predchádzania kartelom a ich postihovania.

69 Podľa Komisie výnimka založená na tomto pojme je v podstate nezávislá od akéhokoľvek konkrétneho konania a možno sa jej vo všeobecnosti dovolávať na účely zamietnutia zverejnenia akéhokoľvek dokumentu, ktorý môže narušiť politiku Komisie v oblasti kartelov a osobitne jej program zhovievavosti. V prípade, že by sa žiadatelia o zhovievavosť po zverejnení dokumentov, ktoré predložili v rámci svojich žiadostí,

museli obávať, že budú prednostne vystavení žalobám o náhradu škody zo strany spoločností poškodených kartelom, v budúcnosti by nemuseli spolupracovať s Komisiou, čo môže ovplyvniť účinnosť programu zhovievavosti.

70 Prijatie výkladu navrhovaného Komisiou by však znamenalo, že Komisia by z uplatnenia nariadenia č. 1049/2001 mohla bez časového obmedzenia vyňať akýkoľvek dokument uvedený v spise v oblasti hospodárskej súťaže len na základe odkazu, že v budúcnosti môže dôjsť k ohrozeniu jej programu zhovievavosti. Táto vec je navyše ukážkou extenzívneho uplatnenia, ktoré má Komisia v úmysle s týmto výkladom vykonať, pretože v prejednávanej veci odmieta zverejniť dokument, ktorý nebol predložený žiadateľom o zhovievavosť a ktorý neobsahuje nijakú informáciu, ktorá by sama osebe mohla poškodiť záujmy spoločností, ktoré predložili žiadosti o zhovievavosť. Komisia sa totiž obmedzuje na tvrdenie, že určité informácie obsiahnuté v nedôvernom znení rozhodnutia o peroxide vodíka by mohli byť spojené s ďalšími informáciami obsiahnutými v obsahu tak, že osobám poškodeným protisúťažnými postupmi umožní zistiť, ktoré dokumenty v spise by mohli obsahovať ďalšie dôkazy.

71 Treba konštatovať, že takýto široký výklad pojmu „vyšetrovanie“ je nezlučiteľný so zásadou, podľa ktorej z dôvodu cieľa nariadenia č. 1049/2011, ktorým je v súlade s odôvodnením č. 4 tohto nariadenia „čo najúčinnejšie uplatniť právo verejnosti na prístup k dokumentom“, sa výnimky uvedené v článku 4 tohto nariadenia musia vykladať a uplatňovať doslovne (pozri judikatúru citovanú v bode 36 vyššie).

72 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že nijaké ustanovenie v nariadení č. 1049/2001 neumožňuje predpokladať, že k politike hospodárskej súťaže Únie by sa v rámci uplatňovania tohto nariadenia malo pristupovať inak než k iným politikám Únie. Neexistuje teda nijaký dôvod vykladať pojem „účel vyšetrovania“ v rámci politiky hospodárskej súťaže inak než v rámci ostatných politík Únie.

73 Okrem toho treba uviesť, že odôvodnenie poskytnuté Komisiou vychádza zo zámeny medzi výnimkou založenou na ochrane účelu vyšetrovania a výnimkou založenou na ochrane obchodných záujmov.

74 Ako totiž bolo skonštatované v bode 58 vyššie, podľa úvah, ktoré Komisia uvádza v bode 3.2 napadnutého rozhodnutia, vplyvy prípadného zverejnenia obsahu spisu na účel vyšetrovania závisia od vplyvov takéhoto zverejnenia na obchodné záujmy dotknutých podnikov, pretože podniky práve preto, aby chránili svoje obchodné záujmy, by podľa Komisie mohli byť v budúcnosti menej motivované spolupracovať s Komisiou. Skutkové okolnosti, ktorými Komisia odôvodňuje existenciu narušenia účelu vyšetrovania, sú teda v podstate totožné so skutkovými okolnosťami uvedenými na podporu výnimky založenej na obchodných záujmoch.

75 Časti bodu 3.2 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa v širokom zmysle slova venujú ochrane účelu vyšetrovania, znejú teda takto:

„Okrem toho prejednávanú vec nemožno posudzovať izolovane. Zverejnenie úplného zoznamu dokumentov by vytvorilo precedens, keďže by podnikateľský svet upozornilo na to, že Komisia môže zverejniť informácie o veci v oblasti hospodárskej súťaže, aj keď takéto zverejnenie môže narušiť obchodné záujmy podnikov, ktorých sa konanie týkalo. To by viedlo k situácii, v ktorej by podniky obmedzili svoju spoluprácu na minimum a stali by sa veľmi zdržanlivými pri predkladaní informácií, čo je pre Komisiu v jej boji proti kartelom podstatné. Takýto výsledok by veľmi ovplyvnil schopnosť Komisie viesť vyšetrovania v oblasti hospodárskej súťaže, čiže plniť úlohy, ktoré sú jej zverené Zmluvou ES.

Z vyššie uvedených dôvodov sa výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 vzťahuje na údaje nezverejnené v [znení obsahu, ktoré nemá dôverný charakter].“

76 V bodoch 45 až 50 vyššie však už bolo konštatované, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, či prístup k obsahu spisu by mohol konkrétne a účinne narušiť obchodné záujmy podnikov, ktoré boli účastníkmi kartelu, a najmä obchodné záujmy spoločnosti Evonik Degussa.

77 Okrem toho treba pripomenúť, že programy zhovievavosti a spolupráce, ktorých účinnosť sa Komisia snaží chrániť, nie sú jedinými prostriedkami na zaručenie dodržiavania pravidiel hospodárskej súťaže Únie. Žaloby o náhradu škody podané na vnútroštátne súdy môžu podstatne prispieť k zachovaniu účinnej hospodárskej súťaže v Únii (rozsudok Courage a Crehan, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 27).

78 Pokiaľ ide napokon o tvrdenie Komisie, podľa ktorého skutočnosť, že obsah spisu bol vytvorený len preto, aby dotknuté podniky mohli vykonávať svoje práva na obranu, bráni jeho zverejneniu „vzhľadom na účel [používania] dokumentov a dôvernosť, ktoré sú vlastné konaniu [v oblasti] kartelov“, treba konštatovať, že účel, na ktorý Komisia vyhotovila dokument, je okolnosťou, ktorú na základe nariadenia č. 1049/2001 netreba zohľadniť pri rozhodovaní o prístupe k tomuto dokumentu. V článku 4 tohto nariadenia, ktorý taxatívne vymenúva prípady odôvodňujúce odmietnutie prístupu k dokumentu, sa totiž uvádzajú len okolnosti týkajúce sa následkov zverejnenia požadovaných dokumentov a vôbec sa v ňom neodkazuje na účel týchto dokumentov.

Takáto úvaha nie je vlastná systému prístupu k dokumentom vytýčenému v nariadení č. 1049/2001, a to prinajmenšom pokiaľ ide o dokumenty vyhotovené samotnou Komisiou.

79 Z predchádzajúceho vyplýva, že Komisia z právneho hľadiska dostatočným spôsobom nepreukázala, či zverejnenie obsahu spisu konkrétne a účinne porušuje ochranu účelu vyšetrovania. V tomto ohľade došlo v napadnutom rozhodnutí k nesprávnemu právnemu posúdeniu.

80 Štvrtý žalobný dôvod žalobkyne treba preto prijať.

81 Keďže nijaká z výnimiek uvedených v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, na ktoré sa odvoláva Komisia, nie je spôsobilá odôvodniť zamietnutie žiadosti o prístup k obsahu spisu zo strany Komisie, treba žalobe vyhovieť a napadnuté rozhodnutie zrušiť.

O trovách

82 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia vo veci nemala úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobkyne.

83 Švédske kráľovstvo a Evonik Degussa GmbH znášajú vlastné trovy konania v súlade s článkom 87 ods. 4 prvým a tretím pododsekom rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Komisie SG.E3/MM/psi D(2008) 6658 z 8. augusta2008, ktorým sa zamieta neobmedzený prístup k obsahu spisu vo veci COM-P/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan, sa zrušuje.**

2. **Európska komisia znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide).**

3. **Švédske kráľovstvo a Evonik Degussa GmbH znášajú vlastné trovy konania.**

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. decembra 2011.

Podpisy